něná hříva a ocas. Tmavě hnědá srst se mu leskla, černá kštice padala hluboko do čela, a jen když hřebec zatřásl hlavou, vykoukly zpod ní velké oči s dlouhými řasami. Měl v nich sebevědomý, ale přátelský výraz.

Placido se zájmem vykročil za svou majitelkou. Ve stájové uličce se tlačili mladí jezdci z přípravného oddílu se svými koni. Petra stála před Finesiným boxem a čistila jí kopyta a Katy se právě chystala vyvést Pretty. Během hodiny teorie byla klisna uvázaná a trpělivě čekala, až ji Katy odvede zpátky domů do její otevřené stáje.

Katy se s kobylkou držela těsně při stěně.

„Pozor, je to hřebec!“ zvolala paní Medanzová, ačkoliv Katy dělilo od Placida alespoň pět metrů. Španěl zareagoval na Pretty pronikavým zaržáním, při němž sebou jeho majitelka trhla a pevně sevřela vodítko. Pan Holthoff obrátil oči v sloup. Jestli to takhle půjde dál, bude tu pěkně veselo!

Placido v poklidu minul boxy Finesy a Picassa a vešel do stání vedle dobráka Smutjeho. Okamžitě začal svůj nový příbytek očichávat a přitom občas požitkářsky zaflémoval. Vyhrnul zároveň horní pysk a natáhl krk. Box byl zjevně prosycen pachem původní obyvatelky, který hřebec vnímal s mimořádnou intenzitou.

„Takže teď dělá klasickou drezuru?“ zeptal se pan Holthoff.

Paní Medanzová pyšně přikývla.

„Piaf, španělský krok, levády… všechno. Je prostě dokonalý. Ve Španělsku jezdil býčí zápasy.“

„Chudáček,“ poznamenala Julie.

„Jakýpak chudáček?“ ohradil se pan Friedhelm. „Takový býčí zápas, to je něco. Koně při něm můžou předvést, co v nich je. A jezdci jakbysmet.“ Panu Friedhelmovi, pomenšímu zavalitému muži, který sám byl spíš průměrný jezdec, zářily oči.

„Jasně, a taky si při něm vykládají své hřebce sami!“ ozvalo se polohlasem, ale přesto slyšitelně z Finesina boxu, kam